

Educational (1912) Department.

ORDINARY MS.

G.O., No. 428

DATED 183 1912

(7)

[Despatch Abstract.]

Publication Purchasing seven sets of the
authored by Sri Balamanorana
printing a distribution of 50 copies

BACK PAPERS.

G.O.	No.	Department.	Date.	G.O.	No.	Department.	Date.

FURTHER PAPERS.

G.O.	No.	Department.	Date.	G.O.	No.	Department.	Date.

[H. & L.]
68
2,000-25-2-08.

LEGISLATIVE DEPARTMENT.

CURRENT FILE.

CONTENTS.

From	Number.	Date.	Pages.

Papers of the department to which the current belongs.

Number.	Date	Original (=O.) or spare copy (=S. C.)	Remarks. (In this column such of the papers as have been removed for copying, printing, etc., should be marked with a cross.)	Initials of Referencer with date in token of return to Reference department.

Papers of other departments.

Department.	Number.	Date.	Original (=O.) or spare copy (=S. C.)	Despatcher to note the return of the papers to the departments concerned.

Bolc no 1034
Repd 1-4-12
12

To

The Secretary to Government,

Educational Department,

Fort Saint George,

M a d r a s.

The humble memorial of S. Chandrasekara Sastrigal, Editor
and publisher, Sri Balamarama, Teppakulam, Trichinopoly, res-
pectfully sheweth:--

1. The memorialist is the Editor and Publisher of a
Sanskrit work known as the "Sri Balamarama", which is a rare
and valuable commentary on the SIDDHANTA KAUMUDI, the famous
Sanskrit Grammar. It is intended to explain and elucidate the
intricate principles and rules of Sanskrit Grammar in general
and of SIDDHANTA KAUMUDI in particular.

until

2. This work was /lately available, if at all, only in
obscure and moth-eaten manuscripts, and the memorialist was
able to secure a collection of these rare manuscripts only with
considerable difficulty and on paying a heavy price.

3. The memorialist has been editing the said publication
in monthly parts during the last 6 years and the whole work
has now been completed in 2 decently bound Volumes covering in
all nearly 2,000 pages of Royal octavo size closely printed in
DEVANAGARI characters.

4. Though the task was a gigantic one, the memorialist
it undertook/solely with a view to 'unearth', as it were, a
valuable hidden treasure, and to place it within the reach of
all lovers of Sanskrit literature.

5. The memorialist submits that he has had to undergo
great difficulties in financing this publication and in getting
the right men for the work, and has, in short, been able to

complete

complete the task at a considerable self-sacrifice as will be seen from some of the testimonials appended to the prospectus submitted herewith. The publication has cost the memorialist Rs. 14,500 of which he has been able to realise Rs. 8,000 as sale proceeds of copies and the remaining cost amounting to Rs. 6,500 he has met partly by loan and partly by the sale of his landed estate and of jewels. He is now involved in debts.

6. The publication has been highly spoken of by some of the eminent men all over India and Germany as will be seen from their select ~~selected~~ ^{two inner sides of} opinions printed in the ~~prospectus~~ ^{the covering sheets of the specimen copy attached} and the memorialist begs to advise despatch per separate book post of a copy of his humble work, in the hope that Government will be pleased to peruse the same and appreciate its merits.

7. The benign Government have always been ready to encourage the revival of the ancient learning and literature of India by sanctioning very liberal HONORARIA to deserving persons, by making large grants, and by ordering for a number of copies of the favoured publication in token of their support and appreciation of the same.

8. The Government have under their control and management a large number of Schools and Colleges where the study of Sanskrit is encouraged, and there are besides a number of public libraries under the control of Government where rare works of every description are collected for the benefit of the public and as a matter of general interest.

9. It is the humble wish of the memorialist that every important school or college and every public library and museum in the Province should be supplied at least with a copy of such a rare and standard publication as this, and if the Government are pleased to order for a large number of copies of the same, the memorialist will be happy and willing to offer them

at

at more favourable rates than their market price, solely with a view to advance the cause of the students for whose benefit this work is intended.

10. The memorialist therefore humbly prays that the Government may be graciously pleased to peruse the pages of the accompanying publication, and bestow their esteemed patronage on this rare Sanskrit work in any manner in which they may be pleased to do so.

For this act of kindness and charity the memorialist shall, as in duty bound, ever pray.

Teppakulam, Trichinopoly,

1st April 1912.

श्री चंद्रशेखरशास्त्री

Editor and Publisher,

Sri Balamanorama.

.....

Specimen and Prospectus of Sri Balamanorama.

Completely Ready!

Ready for Sale!

SRI BALAMANORAMA

A SIMPLE AND LUCID COMMENTARY ON SIDDHANTA KAUMUDI.

VYAKARANA, or Sanskrit Grammar, is reckoned as one of the Vedangas (or limbs of the Vedas), and a knowledge of Vyakarana is an essential condition for the right understanding of the Vedas and the Vedanta, the proper study of which (and the consequent realisation of the Brahman) is the end of man's existence on earth. For a knowledge of what meaning or meanings Sanskrit roots, words and idioms are capable of holding, is pre-eminently the basis on which the firm structure of Vedic knowledge rests.

Students of Panini and Siddhanta Kaumudi usually feel the want of a simple, clear and exhaustive elucidation of the Sutas in their practical application. Such a want is fully supplied by the BALAMANORAMA, which, as its name implies, will make the study of Sanskrit Grammar a pleasant recreation. The BALAMANORAMA is a full and lucid exposition of the Siddhanta Kaumudi. Other commentaries on the Siddhanta Kaumudi are as difficult as the Kaumudi itself, and are more pretentious and cause an amount of discussion which seems bewildering to the student. The BALAMANORAMA is lucid in the highest degree. It explains the Kaumudi so fully and easily that any student can, even without a teacher, understand it completely; in fact, this single book alone can teach the student much better than a number of learned Pandits, ready to clear whatever doubts and answer whatever difficulties the student is likely to meet with during his study of the Siddhanta Kaumudi. The aphorisms (Sutas) of Panini have been excellently explained and illustrated. It is of immense value to all readers; for they find in a nut-shell all that is worth knowing in the Vyakarana collected together from Kāshika, Mahābhāṣya, Sēkhara, Kaiyata, and other well-known works on the subject.

The publication is finishing with SAVARTHIKAGANAPATHASHTADHYAYI, DHATUPATHA, etc. The book is printed on fine paper and with good Devanagari characters, and covers about 2000 pages; each part of the book covering about 1000 pages. As this is the first edition, I am obliged to price the book at various rates.

Inland:—For Public Institutions, Rs. 25 per copy.

For *bona fide* poor students, Rs. 15 per copy (if the complete set be bought); and Rs. 10 per *part* (if bought separately.)

For others, Rs. 20 per copy.

Foreign rate, Rs. 25 per copy. (Postage extra.)

I undertook the publication of this very rare book some 5 years ago, with the full assurance that all lovers of learning would encourage me in this big task. The book has now by the grace of God attained completion notwithstanding the many difficulties of getting money and the right men for the work; but I have devoted the whole of my small fortune to editing this book and have been put in straitened circumstances. I now appeal to all sympathetic sons of wealth to support and encourage me in my distressed situation by giving me donations. I appeal to one and all the lovers of Sanskrit learning to support me by ordering for copies of the book at their earliest opportunity.

All correspondence should be made only in English *fully* and *legibly*.

N.B.—For every ten copies purchased at a time one copy will be given gratis.

S. CHANDRASEKHARA SASTRIGAL,

Editor and Publisher Sri Balamanorama,
Teppakulam Post, TRICHINOPOLY.

St. J. I. S. Press, Trichy.

SELECTED OPINIONS.

त. गणपतिशास्त्री, क्यूरेटर, अनन्तशयनम्—“श्रीमन्तश्चन्द्रशेखरशास्त्रिणः, भवद्भिः संशोध्य मुद्रमाण्यां बालमनोरमायाः पञ्चविंशपर्यन्तान् भागान् परितुष्टेन मनसा पर्येक्षिषि । सा हि सिद्धान्तकौमुदीव्याख्यास्वन्यतमा कृच्छ्र-विस्मयनीयगहनार्थप्रयत्नसामान्द्राणां सिद्धान्तकौमुदीगतानां पाणिनिमुद्रणव्याख्यानवाक्यानां सर्वेषामर्थं सूत्रत आनीय प्रौढमनोरमा शब्देन्दुशेखरवीथीविहारकुतूहलजनकिया सुकुमारसरसया भङ्गाया सम्यग्बोधयितुं समर्था बालपरमकारुणिकी ‘अध्यापकनिरपेक्षा’ इत्यपि नामधेयं मुक्तसंशयमर्हति । एनां वर्षपूर्णात् प्राग्ग्रन्थिप्रयत्नलिप्या मुद्रणगोचरमंशतः कथञ्चिदासाद्य तिरोहितां विदितवता मया चिन्तितम्—अस्या वाग्विस्तरगुर्व्या उक्तलिप्यापि सामर्थ्येण मुद्रणे बहुद्रव्यव्ययतापेक्षत्वादशक्ये, दूर एव कृत्स्न-भूमण्डलोपयोगानुगुणं देवनागरीमुद्रणं प्रति प्रत्याशेति । सेयं प्रत्याशा न केवलमुन्मीलिता भवद्भिः, किन्तु फलप्रान्तभूमिमपि नीतप्रायेत्यस्य महता लोकोपकारस्य संस्कृतभक्तवर्गः सर्वो, मन्ये कृष्णं भवन्त्यो धारयते । संशोधनञ्च ग्रन्थस्य भवद्भिः सम्य-ग्विहितं पश्यामि । मूलव्याख्याविभागविन्यासगतस्याक्षरसम्बद्धस्य पत्रकृतस्य वा गुणस्य पुस्तके संविधानमत्यन्तं वो ममणीयम् ।”

कविभूषणः श्री. ति. अ. ति. कुमारताताचार्यः निजाशयममायमावेदयते—

“देवी वाण्यमला पुमर्थरचनावैशारदीशालिनी सापि व्याकृतिसंस्कृतैव घटते भावस्य संसूचने ।

एषा पाणिनिदर्शितैव सुलभा तां गूढभावामिमां व्याख्यान्ती ननु वासुदेवकृतिनः प्रार्थ्या कवीन्द्रैः कृतिः ॥

जयतु निगमराशेस्तुङ्गमङ्ग धरण्यां जयतु कलिहृतस्यायस्य रक्षाऽऽसदक्षा ।

कथमिव तदुपायव्यापृतस्साधुलोकस्सुमतिभिरुपलभ्यो नाधुनाऽऽख्यातविज्ञाः ॥”

अथि प्रेष्टाः ! श्रीचन्द्रशेखरवर्याः ! “अवालोकिततास्माभिर्भवद्भिर्मुद्रयितुं देवनागरीक्षरैरुपक्रान्तायाः वासुदेवाश्वरिक्तेः श्रीमत्याः बालमनोरमायाः त्रयो भागाः । इयं हि कृतिः कौमुदीज्ञानसमानानां महत्यायुपकृतये प्रभवतीति सत्यमातिष्ठामहे । अतोऽस्या मुद्रणे व्यापृतान् श्रीमतोऽपि निर्मायमुपतिष्ठामहे । यतोऽद्य विरलास्त्वयसायशालिनस्सुरभारतीप्रचारसम्पादन-हेवाकायत्तचित्ता विद्वांसः । तदियमितो नातिचिरान्निप्रत्यहोपसर्गमासादयतु पूर्तिमभङ्गुरेणालोकेन लोकैकेश्वरस्य परमकरुणा-करस्य श्रीमतो नारायणस्येति प्राध्वमाशास्महे” इति ॥

बङ्गद्वर्गगविराजमानचामराजेन्द्रसंस्कृतपाठशालायां व्याकरणशास्त्राद्ध्यापकः, निजगिह्ण करिगिर्याचार्यः सानन्दमावेदयते—

“मनोज्ञपदविन्यासा वत्सुभावा मनोरमा । चित्तेभ्यो रोचतां सर्वविदुषां गुणदर्शनाम् ॥

सेयं बालमनोरमा मयाद्यावौलौकि । या दुर्ग्रहानप्यर्थान् विना प्रयासं सुकुमारतरपदसन्दर्भैरेव प्राहयन्ती प्रकियाश्च तत्र तत्र नातिसंक्षेपं विवृण्वती तत्त्वबोधिण्यादिप्रौढप्रबन्धानप्यतिशेते इति श्रुतिपथमुपनीततया समुत्पादितदिदक्षापि देवनागरीरमुद्रित-तया चिराय सुलभदर्शना नाभूत् । सम्प्रति सुन्दरैरक्षरैश्चास्तरपत्रेषु व्याख्यानव्याख्येययोरन्यूनानतिरेकसंविभजनेन निपुण-तरम्मुद्रमाण्या प्रकाशकमहाभागैरत्पीयसा मूल्येन वितीर्यमाण्या आवर्जयेदेव सर्वेषाम्मनांसीति दृढतरम्प्रत्येमि । आशासे चापूर्वप्रबन्धप्रचयमभिलषन्तः सर्वेऽपि गरीयसि कार्येऽस्मिन्दत्तादराणां शास्त्रिवर्याणाम् अवश्यसङ्गाह्यस्यैतत्पुस्तकस्य सङ्ग्रहणे सहकृत्वानो भवेयुः” इति ॥

Honourable Mr. Justice Asutosh Mookerjee, Saraswati, M. A., D. L., F. R. A. S., F. R. S. E., etc., Vice-Chancellor, Calcutta University, and Justice, High Court, Calcutta:—“I have looked through the splendid edition of the Siddhanta Kaumudi with Bālanānārama, now in course of publication by Chandrasekhara Sastrigal. The work has been prepared with great care and attention, and is sure to be of great use to every student of the work of Pāṇini. The commentary is remarkable for its simplicity, and may be strongly recommended to our B. A. (Honours) and M. A. students. There can be no reasonable doubt that a careful study of the work will greatly facilitate the acquisition of a critical knowledge of Sanskrit, and I shall anxiously look forward to its completion.”

M. R. Ry. S. Kuppuswami Sastrigal, M. A., Principal, Sanskrit College, Trivadi, Tanjore:—“I have carefully gone through Mr. S. Chandrasekhara Sastrigal's edition of Bālanānārama; and I have much pleasure in saying that the work is being edited very carefully. Bālanānārama is the most lucid of all the commentaries on the Siddhanta Kaumudi, and is very useful to the students as well as the teachers of Pāṇini's Grammar. The undertaking to publish the whole of the Bālanānārama in Devanagari characters and place it within the easy reach of all, speaks volumes in favour of Mr. Chandrasekhara Sastrigal. Further, Mr. Chandrasekhara Sastrigal appears to have sunk his whole fortune in this undertaking, and I feel he deserves a very liberal and sympathetic encouragement at the hands of all the Zemindars, Rajas and lovers of Sanskrit literature.”

M. R. Ry. K. S. Ganapathi Aiyar, M. A., M. L., High Court, Trichinopoly:—“I have great pleasure in recommending to the public a Sanskrit publication undertaken by Brahmasri Chandrasekhara Sastrigal of Trichinopoly. The work to which he is introducing the scholars of Sanskrit Literature is a commentary on Siddhanta Kaumudi of Bhaṭṭojī Deekshita, the great authority on Sanskrit Grammar. The commentary is the work of Vasudeva Deekshita and is known as Bālanānārama. As its name implies, it is easy of comprehension. Other commentaries on Siddhanta Kaumudi are more pretentious and cause an amount of discussion which seems bewildering to the student. But Bālanānārama is lucid in the highest degree. I have had the advantage of reading parts of it with the help of the learned Pandit who is now engaged in its publication, and I think it is a book which every lover of Sanskrit should have with him.”

Mr. Harinath De, B. A. (Cantab.), M. A. (Cal.), M. R. A. S., of the Indian Educational Service, Member of the Syndicate of the Calcutta University, Lecturer in Comparative Philology to the University of Calcutta and Librarian, Imperial Library, Calcutta:—“I have glanced through much of the Bālanānārama published portion of Pandit Chandrasekhara Sastrigal. It is a very neatly and correctly printed work and likely to prove very useful to beginners of Pāṇini. The commentary, so far as I can judge, is simple and lucid. I beg leave to recommend the work strongly for the patronage of the Sanskrit-loving public.”

अचसन्धिप्रकरणम्]

बालमनोरमा ।

५२

७३ । एत्येधत्यूट्सु । (६-१-८९) ।

अवर्णादेजाद्योरेत्येधत्यूट्सु च परे वृद्धिरेकादेशः ख्यात् । पररूपगुणा-पवादः । उपैति । उपैधते । प्रष्टौहः । ‘एजाद्योः’ किम् । उपेतः । माभवान्

एत्येधत्यूट्सु ॥ एतिश्च एधतिश्च ऊट् चेति विग्रहः । एतीति एधतीति च ‘इक्षितपौ धातुनिर्देशे’ इति दितपा निर्देशः । इण् गताविति, एध वृद्धाविति च, धात् विवक्षितौ । एचीत्यनुवर्तते । ‘यस्मिन्विधिः’ इति तदादिग्रहणम् । एजादाविति लभ्यते । तच्च एत्येधत्योरेव विशेषणम् । न तु ऊटः, असम्भवात् । ‘एकः पूर्वपरयोः’ इत्यधिकृतम् । ‘आहुणः’ इत्यतः आदिति पञ्चम्यन्तमनुवर्तते । तदाह । अवर्णादित्यादिना । उपैतीति ॥ इण् धातोर्लट् । तिप्

शप् लुक् ‘सार्वधातुक’ इति इकारस्य गुणः एकारः । उप एतीति स्थिते अनेन वृद्धिः । उपैधत इति ॥ एधधातोर्लट् आत्मनेपदं तादेशः शप् ‘टित आत्मनेपदानाम्’ इत्येत्वम् । उप एधते इति स्थिते अनेन वृद्धिः । प्रष्टौह इति ॥ प्रष्टं वहतीति प्रष्टवाट् । ‘वहश्च’ इति णिः । ‘वेरपृक्तस्य’ इति वलोपः । ‘अत उपधायाः’ इति वृद्धिः । ततश्चासि ‘वसोऽस्मप्रसारणम्’

इत्यतस्सम्प्रसारणमित्यनुवृत्तौ ‘वाह ऊट्’ इति सम्प्रसारणसंज्ञकस्य ऊटस्सम्प्रसारणाच्चेति पूर्वरूपम् । प्रष्ट ऊट् इति स्थिते अनेन वृद्धिः औकारः । नन्वत्र एत्येधतिग्रहणं व्यर्थम् । उपैति उपैधत इत्यत्र ‘वृद्धिरेचि’ इत्यनेनैव वृद्धिसम्भवात् । ऊट् ग्रहणमपि व्यर्थम् । वृद्धिरेचीत्येव सिद्धेः । ‘वाह ऊट्’ सूत्रे ऊटग्रहणार्थक्यम् सम्प्रसारणेन कृतत्वात् । गुणस्तु प्रत्ययलोपलक्षणत्वात् । एजग्रहणाद्वृद्धिः इति वार्तिककृता तथैवोक्तत्वात् । वाह ऊट् ग्रहणं न कर्तव्यम् । ‘वाहः’ इत्येव सूत्रमस्तु । भव्य वाहस्सम्प्रसारणं स्यादिति सम्प्रसारणमेव विधीयताम् । ततश्च वकारस्य उकारे सम्प्रसारणे पूर्वरूपे सति उह् इति स्थिते प्रत्ययलक्षणमाश्रित्य णिप्रत्यये परे उकारस्य लघूपधगुणे ओकारे कृते प्रष्ट ओह इति स्थिते वृद्धिरेचीति वृद्धिरिति वार्तिकार्थः । तस्मादेत्ये-

धत्यूट्सु इति सूत्रं व्यर्थमित्यत आह । पररूपगुणापवाद इति ॥ एत्येधत्योरेडिपररूप-मित्यस्य, ऊटि आहुण इत्यस्यायमपवाद इत्यर्थः । यदि हि वाहस्सम्प्रसारणमेव विधीयेत, न तु ऊट्, तर्हि वक्ष्य सम्प्रसारणेन उवे कृते पूर्वरूपे सति तस्य लघूपधगुणो न भवति । तस्मिन् कर्तव्ये बहिर्भूतशस्प्रत्ययापेक्षमसंज्ञापेक्षसम्प्रसारणाश्रितपूर्वरूपस्य बहिरङ्गतया अत्र असिद्धत्वात् ।

तथा च गुणाभावे प्रष्ट उ आह् इति स्थिते पूर्वरूपे प्रष्ट उह् इति स्थिते ‘आहुणः’ इति गुणे ओकारे प्रष्टोह इति ख्यात् । सम्प्रसारणसंज्ञकस्य ऊटो विधौ तु प्रष्ट ऊ आह् इति स्थिते पूर्वरूपे लघूपधगुणस्याप्रसक्ततया ओकारस्याभावादूकारस्यैव सत्त्वात् वृद्धिरेचीत्यस्याप्रसक्तेराहुण इति प्राप्ते ‘एत्येधत्यूट्सु’ इति वृद्धौ प्रष्टौह इति सिद्ध्यतीत्युटग्रहणमावश्यकमिति वाह ऊट्सूत्रे समुदाहृतवार्तिकं भाष्ये दूषितमित्यास्तान्तावत् । उपेत इति ॥ इण् धातोर्लट् तस् शप् लुक् ।

सार्वधातुकमपिदिति तस्य डित्त्वात् तस्मिन् परत इकारस्य न गुणः । अत्र इण् धातोरेजादि-त्वाभावात्तस्मिन् परतो न वृद्धिः । माभवान्प्रेदिधदिति ॥ एधधातोर्णिच् । लुङ् तिप् ‘निखं डितः’ इति इकारलोपः । ‘णिश्रिदुसुभ्यः’ इति चङ् । ‘णौ चङि’ इत्युपधाहस्वः । ‘चङि’ इत्यजादेर्द्वितीयस्य धिशब्दस्य द्वित्वम् । अभ्यासे चर्चेति जश्त्वम् । न माड्योग

B. S.

४५४ । अजाद्यतष्टाप् । (४-१-४) ।

अजादीनामकारान्तस्य च वाच्यं यत्स्त्रीत्वं तत्र द्योत्ये टाप् स्यात् ।

भाष्ये “अवश्यन्तावत् कश्चित् स्वकृतान्त आस्थेयः” इति, वैयाकरणसिद्धान्त इत्यर्थः । “कृतान्तौ यमसिद्धान्तौ” इत्यमरः । तत्र टिष्ठुभादिसंज्ञावल्गुसंज्ञामकृत्वा महासंज्ञाकरणसामर्थ्यात् सति सम्भवे स्तनकेशवतीत्यादिलौकिकं लिङ्गमप्यत्राश्रीयते । अन्यथा ‘पशुना यजेत’ इत्यत्र स्त्रीव्यक्तावपि सत्त्वाद्युपचारात्मकपुंस्त्वाद्यनपायात् ‘आडो नाऽस्त्रियाम्’ इति नाभावस्याविरोधात् स्त्रीपशुरप्यालभ्येत । तदेतच्चतुर्थस्य प्रथमपादे ‘तथालिङ्गम्’ इत्यधिकरणे अध्वरमीमांसाकुतूहलवृत्तावबोचाम । त्रिविधमपि एतद्विज्ञं जातिव्यक्तिवत् प्रातिपदिकार्थ एव । प्रत्ययार्थत्वे प्राधान्यापत्तां अजा, खट्वा, इत्यादौ स्त्रीत्वविशिष्टतादात्म्यावाच्छिन्नानादिबोधोऽनुभवसिद्धो विरुद्धेत । किञ्च मातृदुहितृस्वसृगवादिशब्देषु विनापि टाबादिप्रत्ययं स्त्रीत्वविशिष्टार्थस्य बोधात् प्रातिपदिकस्य तत्र शक्त्यावश्यकत्वे टाबादीनामपि शक्तिकल्पने गौरवम् । ‘ऋकारान्ता मातृदुहितृस्वसृयातृ-ननान्दरः, प्रावृद्धिप्रुडुकृत्वपः’ इत्यादिलिङ्गानुशासनसूत्राण्यपि प्रकृतिविषयाण्येव दृश्यन्ते । अत एव च ‘कृदिकारादक्तिनः’ इत्यत्र अक्तिन इत्येतदर्थवत् । अन्यथा क्तिनैव स्त्रीत्वस्योक्तत्वात् ङीपोऽप्राप्तेः तद्वैयर्थ्यं स्पष्टमेव । न चैवमपि प्रकृत्यैव स्त्रीत्वस्योक्तत्वात् कथं टाबादय इति वाच्यम् । द्वावित्यादिबत् प्रकृत्युक्तस्याव्यावर्तकत्वात् । अन्यथा टाबादिविधिवैयर्थ्यात् । तथा च स्त्रीत्वमिह प्रातिपदिकस्यैव वाच्यम् । टाबादयस्तु तद्योतकाः । तथा च टाबादिषु सत्सु अवश्यं स्त्रीत्वबोधः इति नियमः, न तु टाबादिषु सत्स्वेवेति नियम इति । अजाद्यतष्टाप् ॥ अजः आदिष्वेपां ते अजादयः ते च अच्चेति समाहारद्वन्द्वात् षष्ठी ‘इथाप्रातिपदिकात्’ इत्यतः प्रातिपदिकादित्यनुवृत्तं षष्ठ्या विपरिणतम् अजादिभिः अता च विशेष्यते, तदन्तविधिः । तत्राद्विषये ‘समासप्रत्ययविधौ तदन्तविधेः प्रतिषेधो वक्तव्यः’ इति निषेधो न, ‘उगिद्वर्णप्रहणवर्जम्’ इत्युक्तेः । इथाप्रहणन्तु नानुवर्तते ‘स्त्रियाम्’ इत्यधिकारे तयोर्विधेयत्वात् । न च अजादिभिः प्रातिपदिकस्य विशेषणेऽपि तदन्तविधिर्नास्ति ‘समासप्रत्ययविधौ’ इति ‘प्रहणवता प्रातिपदिकेन तदन्तविधिर्न’ इति च निषेधादिति वाच्यम् । ‘शृङ्गा चामहत्पूर्वा जातिः’ इत्यत्र अमहत्पूर्वेति वचनेनात्र तदन्तविधिज्ञापनात् । किञ्च स्त्रियां व्यक्तौ गम्यमानायांमिति नार्थः । तर्हि अजा खट्वेत्यादौ अजत्वाद्याकारेण वस्तुतः स्त्रीव्यक्तौ गम्यमानायां टाबादिप्रत्ययाः स्युः । ततश्च टाबादिप्रत्ययेषु प्रयुज्यमानेषु स्त्रीत्वस्य भानन्न नियतं स्यात् । अतः स्त्रियामिति भावप्रधानो निर्देशः । स्त्रीत्वे इति यावत् । तदाह । अजादीनामित्यादिना ॥ अजाद्यन्तानामित्यर्थः । द्योत्ये इति ॥ उक्तरीत्या स्त्रीत्वस्य प्रातिपदिकार्थत्वादिति भावः । उक्तं च भाष्ये “स्त्रियां यत् प्रातिपदिकं वर्तते तस्मादजादयो भवन्ति स्वार्थे” इति । टाप् स्यादिति ॥ ‘प्रत्ययः, परश्च’ इत्यधिकृतम् । कस्मात् परो भवतीत्याकाङ्क्षायां सन्निधानात् अजादिभ्यः अदन्ताच्चेति बोध्यम् । ननु अजादिगणे अज, अश्व, इत्याद्यदन्तपाठो व्यर्थः, अदन्तत्वादेव सिद्धेरित्यत आह । अजाद्युक्तिरिति ॥ ‘वयसि प्रथमे, जातेरस्त्रीविषयात्’ इत्यादिवक्ष्यमाणस्य ङीपो ङीषश्च अदन्तटाबपवादस्य बाधनार्थमजादिप्रहणमित्यर्थः । एवञ्च अदन्तटाबपवादौ ङीषङीषौ तयोः

गान्न भवति । ननु कृतः कटः पूर्वमनेनेति विग्रहे कृतशब्दस्य पूर्वशब्देन समासो न सम्भवति । कृतशब्दस्य कटशब्दसापेक्षत्वेन सामर्थ्यविरहात् । अत एव तद्धितः इतिप्रत्ययोऽपि दुर्लभः । किञ्च कृत इति क्तप्रत्ययेन कटस्य कर्मणोऽभिहितत्वेन ततष्पष्ठ्याः प्राप्तिरेव नास्तीति किं तन्निवृत्त्यर्थेन कृद्ग्रहणेन । क्तप्रत्ययेन कृता अभिहितत्वादेव कटात् द्वितीया दुर्लभेति चेन्न, कृत अम् पूर्व अम् इत्यलौकिकविग्रहवाक्ये कटस्यासन्निहिततया कर्मत्वेनान्वयासम्भवेन कृञ्-धातोस्तदानीमकर्मकतया कर्मणि क्तप्रत्ययस्यासम्भवे सति ‘नपुंसके भावे क्तः’ इति भावे क्तप्रत्यये कृते सति कृतशब्दस्य कटशब्दसापेक्षत्वाभावात् समासतद्धितौ निर्बाधौ । ततश्च कृतपूर्वीति तद्धितान्तस्म पूर्वं कृतवानित्यर्थः पर्यवस्यति । किं कृतवानिति कर्मजिज्ञासायां कटमित्यन्वेति । गुणभूतयापि क्रियया कारकसम्बन्धस्य कटं कृतवानित्यादौ दर्शनात् । तच्च कर्मत्वं न क्तप्रत्ययेनाभिहितम्, तस्य भावे विधानात् । नापीनिप्रत्ययेन । तस्य कर्तरि विधानात् । तथा च असति कृद्ग्रहणे षष्ठी स्यात् । तन्निवृत्त्यर्थं कृद्ग्रहणमिति भाष्ये स्पष्टम् । न च निष्ठायोगे निषेधादेवात्र षष्ठी न भविष्यतीति वाच्यम् । ‘नपुंसके क्ते भावे षष्ठ्या उपसङ्ख्यानम्’ इति ‘क्तस्य च वर्तमाने’ इति सूत्रस्थवार्तिकेन निष्ठायोगे षष्ठीनिषेधस्यात्राप्रसक्तेः । तथा च षष्ठ्यभावे उक्तरीत्या अनभिहितत्वात् द्वितीया सुलभैव । न च कृतेऽपि कृद्ग्रहणे षष्ठी दुर्बारा । कृतेति क्तप्रत्ययात्मककृद्योगस्य सत्त्वादिति वाच्यम् । कृद्ग्रहणसामर्थ्येन भाष्योदाहरणेन च वृत्त्यन्तर्भावापन्नकृद्योगस्य विवक्षितत्वात् । प्रकृते च कृतेत्यस्य तद्धितवृत्त्यन्तर्भूतत्वान्न तद्योगषष्ठीनिमित्तम् । न चैवं सति ओदनस्य पाचकतमः, ओदनस्य पाचकप्रहणम्, इत्यादौ षष्ठी न स्यात् । वृत्त्यन्तर्भूतकृद्योगाभावात् । तथा च ओदनं पाचकतमः, ओदनं पाचकप्रहणम्, इति द्वितीयैव स्यादिति वाच्यम् । इष्टापत्तेः । अत एव मनुवाधिकारे ‘प्रज्ञाश्रद्धार्चभ्यो णः’ इत्यत्र ‘प्राज्ञो व्याकरणम्’ इति उदाहरिष्यते मूलकृता । न चैवं घटः क्रियते इत्यत्रापि कर्मणो विवक्षाभावमाश्रित्य भावलकारे सति अनन्तरं घटस्य कर्मत्वेनान्वयसम्भवात् अनभिहितत्वात् द्वितीया दुर्बारेति वाच्यम् । वैषम्यात् । कृत-पूर्वीत्यत्र हि अलौकिकविग्रहदशायां कटशब्दस्यासन्निधानात् कर्मणो विवक्षा न सम्भवतीति भावे क्तप्रत्यय इति युक्तमाश्रयितुम् । क्रियते इत्यत्र तु न सम्भवत्येवाविवक्षा । कृतद्धित-समासैकशेषसनाद्यन्तधातुरूपवृत्तिपञ्चकानन्तर्भूतत्वेन वृत्तिशून्यतया विग्रहाभावात् । तथा च वृत्तिविषय एवायं व्युत्पत्तिप्रकार इति प्राचीनमतानुसारी पन्थाः । शब्देन्दुशेखरे तु ओदनं पाचकतमः इत्यादौ द्वितीया असाधुरेव, षष्ठ्येव साधुरिति प्रपञ्चितम् । विस्तरभयान्नेह तल्लिख्यते । ननु भट्टिकाव्ये “ददैर्दुःखस्य मादृग्भ्यो धायैरामोदमुत्तमम् । लिम्पैरिव तनोर्वातै-श्चेतयस्यात् ज्वलो न कः ॥” इति श्लोकोऽस्ति । श्रीरामश्च विरहात्तस्य वाक्यमेतत् । अत्र दुःखस्येति तनोरिति च कर्मणि षष्ठी । मादृग्भ्यो दुःखं ददैर्ददद्भिः पुष्पादीनाम् आमोदं परिमलं धायैः पोषकैः तनोः तनुं शरीरं लिम्पैः लिम्पद्भिः कः चेतयः प्राणी ज्वलः ज्वलन्निव न स्यादित्यर्थः । अत्रामोदस्योत्तमस्येति कर्मणि षष्ठ्या भाव्यम् । धायशब्दस्य पोषणार्थकधाञ्धातोः ‘ददातिदधात्योः’ इति णप्रत्ययात्मककृदन्तत्वादिति चेन्न । उत्तममामोदं पुष्पादीनां गृहीत्वा

‘तस्येदमित्यपत्येऽपि बाधनार्थं कृतं भवेत् ।

उत्सर्गः शेष एवासौ वृद्धान्यस्य प्रयोजनम् ॥’ (वा २५८१-२५८४)

पुष्करसदृशब्दस्य अनुशक्तिकादौ पाठात् । तत्र यथादिवृद्धिरन्त्योपधावृद्धी न बाधेत, तदा आदिवृद्ध्या उपधावृद्ध्या च पौष्करसादेः सिद्धत्वात् अनुशक्तिकादौ पुष्करसच्छब्दादौ-
ऽनर्थकः स्यात् । अतस्तत्ककौण्डिन्यायात् ‘सत्यपि सम्भवे बाधनं भवति, इति विज्ञायते’ इति भाष्ये स्पष्टम् । तस्येदमित्यपत्येऽपीत्यादि ॥ श्लोकवार्तिकमिदम् । तत्र प्रथमचरणस्यायमर्थः । तस्येदमिति विहितः अण् अपत्येऽर्थेऽपि भवति, इदमर्थे तस्याप्यन्तर्भावात् । अतस्तस्यापत्य-
मिदं विधानं व्यर्थमित्याक्षेपः । न च ‘अत इञ्’ इत्याद्युत्तरसूत्रार्थं ‘तस्यापत्यम्’ इत्यावश्य-
काभावे वाच्यम् । एवं हि सति ‘तस्यापत्यमत इञ्’ इत्येकमेव सूत्रमस्तु । तथा च
‘तस्यापत्यम्’ इति पृथक्सूत्रकरणं व्यर्थमित्याक्षेपः पर्यवस्यति । अत्र समाधत्ते । **बाधनार्थं कृतं भवेदिति ॥** ‘तस्येदम्’ इत्यणं बाधित्वा ‘वृद्धाच्छः’ इति छः अपत्ये प्राप्तः, तद्बाधनार्थं
‘तस्यापत्यम्’ इति पृथक्सूत्रकृतमित्यर्थः । ननु ‘वृद्धाच्छः’ इति सूत्रं शेषाधिकारस्थम्, अपत्या-
दिवतुरन्त्यन्तेभ्योऽन्यः शेषः । तथा च अपत्यार्थस्य शेषाधिकारस्थत्वाभावात् तस्मात्तत्र
छप्रत्ययस्याप्रसक्तैस्तद्बाधनार्थत्वं ‘तस्यापत्यम्’ इत्यस्य कथमित्यत आह । **उत्सर्गः शेष एवासाविति ॥** उत्सृज्यते अदन्तबाह्यादिप्रकृतिभ्यो वियुज्यते इत्युत्सर्गः । कर्मणि घञ् ।
अदन्तबाह्यादिभिन्नप्रकृतिसम्बद्धः अपत्यार्थोऽसौ शेषो भवत्येवेत्यर्थः । आक्षेपुर्हि ‘तस्यापत्य-
मन इञ्’ इत्येकसूत्रमभिमतम् । विनियुक्तादन्यः शेषः, अदन्तबाह्यादिप्रकृतिसंयुक्तापत्यार्थ एव
विनियुक्तः । न तु तद्विन्नप्रकृतिसंयुक्तापत्यार्थोऽपि । ततश्च तस्य शेषत्वात्तस्मिन्नपत्ये छस्य प्रस-
क्तत्वात् तद्बाधनार्थं ‘तस्यापत्यम्’ इति पृथक्सूत्रम् । सति चास्मिन् पृथक्सूत्रे अदन्तबाह्यादि-
रूपप्रकृतिप्रकृतिसामान्यसंयुक्तापत्यार्थस्योपयुक्तत्वादशेषत्वाच्छस्य न प्राप्तिरित्यप्राप्तिस्म्पादनद्वारा
छबाधकत्वं ‘तस्यापत्यम्’ इति पृथक्सूत्रस्य सिद्धम् । अयमप्राप्तबाध इत्युच्यते । नन्वेवमपि
उपगोरपत्यमित्यत्र उपगोरवृद्धत्वात् छस्य नैव प्रसक्तिरिति किं पृथक्सूत्रेणेत्यत आह ।
वृद्धान्यस्य प्रयोजनमिति ॥ भानोरपत्यं भानवः इत्यादौ यानि भागवादिप्रातिपदिकानि
वृद्धानि, यानि उपगवादिप्रातिपदिकानि नामधेयत्वाद्वृद्धानि, तेभ्यः छप्रत्ययबाधनार्थं ‘तस्या-
पत्यम्’ इति पृथक्सूत्रमित्यर्थः । ननु ‘तस्येदम्’ इत्यणि इदन्त्वेन बोधः । ‘तस्या-
पत्यम्’ इत्यणि तु अपत्यत्वेन बोध इति शाब्दबोधे वैलक्षण्यसत्त्वात्, ‘तस्येदमित्यपत्येऽपि’
इत्याक्षेप एवायमनुपपन्न इति चेन्न । एतद्वार्तिकभाष्यप्रामाण्येन ‘तस्येदम्’ इति इदंशब्देन
अपत्यस्य इदन्त्वेन ग्रहणाभावविज्ञानात् । “प्रदीयतान्दाशरथाय मैथिली” इति त्वार्थत्वाच्च
दुष्पतीत्यास्तां तावत् । **कृतसन्धेः किमिति ॥** ‘समर्थानां प्रथमाद्वा’ इत्यधिकारसूत्रस्थ-
समर्थग्रहणलब्धं कृतसन्धेरित्येतत् किमर्थमिति प्रश्नः । **सौत्थितिरिति ॥** सु शोभनः उत्थितः
सूत्थितः । प्रादिसमासे सवर्णदीर्घः । सूत्थितस्यापत्यं सौत्थितिः, अत इञ्, सुब्लुक्, आदिशुद्धिः,
‘थस्येति च’ इत्यकारलोपः । कृतसन्धेरित्यभावे तु सु उत्थित इत्यस्यामेव दशायां सवर्णदीर्घा-
त्परत्वादिशुद्धौ कृतायामावादेशे सावुत्थितिरिति स्यादिति भावः । नन्वन्तरङ्गत्वात्सवर्णदीर्घे

२१८३ । असिद्धवदत्राभात् । (६-४-२२)

इत ऊर्ध्वमापादपरिसमाप्तेराभीयम् । समानाश्रये तस्मिन्कर्तव्ये तदसिद्धं
स्यात् । इति वुकोऽसिद्धत्वादुवङ्गि प्राप्ते ।

खयः तेषां चरः चटतकपा इत्यर्थः । अत्रापि यद्यद्वर्ग्याः स्थानिनः तत्तद्वर्ग्या आदेशा इत्यपि
बोध्यम् । **तत्रापीति ॥** तेष्वपि वर्गेषु प्रकृत्या स्वभावेन जशामेव सतां प्रकृत्या स्वभावेन
जश एव सन्तस्तत्तद्वर्ग्या आदेशास्त्युः । एवं प्रकृत्या स्वभावेन चरामेव सतां प्रकृत्या स्वभावेन
चर एव सन्तस्तत्तद्वर्ग्या आदेशास्त्युरित्यर्थः । पर्जन्यवल्लक्षणप्रवृत्तेरिति भावः । कुत इयं
व्यवस्थेत्यत आह । **आन्तरतम्यादिति ॥** जशां जशाश्च घोषसंवारनादप्रयत्नसाम्यम् ।
खयां चराश्च श्वासाघोषविवारप्रयत्नसाम्यम् । तत्तद्वर्ग्याणां तत्तद्वर्ग्या आदेशा इत्यत तु
स्थानसाम्यं नियामकं बोध्यम् । तथा च प्रकृते अभ्यासभकारस्य वकारे सति वभूव् अ
इति स्थिते अचिन्नुधात्वित्युवङादेशमाशङ्कितुमाह । **असिद्धवद ॥** षष्ठस्य चतुर्थपादे
इदं सूत्रम् । श्रान्नलोप इति सूत्रात् पूर्वं पठितम् । आभादित्यभिविधावाङ् मन्वेत्यधिकार-
रिति लभ्यते । विहितं कार्यमिति शेषः । किमारभ्येत्याकाङ्क्षायामुपस्थितत्वादस्मादेव सूत्रादूर्ध्व-
मिति लभ्यते । ततश्च ‘श्रान्नलोपः’ इत्यारभ्यापादसमाप्तेः विहितं यदाभीयं कार्यं तदसिद्धवद्भवति ।
प्रवृत्तमध्यप्रवृत्तं भवतीत्यर्थः । अधिकारसूत्रमिदमुत्तरत्वं ‘श्रान्नलोपः’ इत्यादौ प्रतिसूत्रमुपतिष्ठते ।
तथा च शयत्सूत्रे इदमनुवर्तते । तत्तदाभीयकार्यं कर्तव्ये इति लभ्यते । एवञ्च श्रान्नलोप
इत्यादितत्तदाभीयं कार्यं श्रान्नलोप इत्याद्याभीये कार्यं कर्तव्ये असिद्धवदित्यर्थः पर्यवस्यति ।
अत्रेत्यनेन निमित्तसप्तम्यन्तेन त्वसिद्धीभवतः कार्यस्य यन्निमित्तं तन्निमित्तके कार्यं कर्तव्ये सती-
त्यर्थलाभात् समानाश्रये कार्यं कर्तव्ये सतीति लभ्यते । एतत्सर्वं भाष्ये स्थितम् । तदाह ।
इत ऊर्ध्वमित्यादिना ॥ तस्मिन्निति ॥ आभीये कर्तव्ये सतीत्यर्थः । एधि शाधी-
त्युदाहरणम् । अत्र ‘ध्वसोरेद्धावभ्यासलोपश्च’ इत्यस्तेरेत्वस्य शाहाविति शास्तेः शाभावस्य
चाभीयत्वेनासिद्धत्वात् ‘हुञ्जलभ्योहोर्धिः’ इति हेर्धित्वमाभीयं प्रवर्तते । तथा जङ्घीत्याद्यप्युदाहर-
णम् । इनधातोर्ध्वङ्लुगन्तात् लोपमध्यमपुरुषैकवचने सिपो हिभावे ‘अनुदात्तोपदेश’ इति नलो-
पस्याभीयस्यासिद्धत्वात् ‘अतोहेः’ इत्याभीयो लुङ्न भवति । समानाश्रय इति किम् । पपुष इत्यत्र
पाधातोर्लिटः कसौ लिटिधातोर्लिटः द्वित्वे अभ्यासह्रस्वे कस्वन्तात् द्वितीयाबहुवचने शसि
वसोस्सम्प्रसारणमाभीयमातोलोप ‘इटि च’ इत्यालोपे आभीये कर्तव्ये असिद्धं न भवति ।
आलोपः कसौ, सम्प्रसारणन्तु शसीति भिन्नाश्रयत्वात् । आभीये कर्तव्ये इति किम् । अभाजि-
राग इत्यत्र भजेध्विणि रजेर्ध्वजि च कृते ‘रजेध्व, घञि च भावकरणयोः’ इति नलोपस्याभीयस्या-
नाभीयायामुपधावृद्धौ कर्तव्यायान्नासिद्धत्वम् । आभादित्यभिविधिः किम् । भाधिकारात्
प्रागित्युक्ते भूयानित्यत्र ‘बहोर्लोपो भू च बहोः’ इति बहोर्भूभावस्य ओर्गुणे कर्तव्ये असिद्धत्वञ्च
स्यात् । ‘भस्य’ इति सूत्रादूर्ध्वभावितादित्यलम् । **इति वुकोऽसिद्धत्वादिति ॥** वुक

अजन्तोऽकारवान्वा यस्तास्यनिट् थलि वेडयम् ।

ऋदन्त ईदङ्गनित्यानिट् काद्यन्यो लिटि सेड् भवेत् ॥

न च स्तुद्धादीनामपि थलि विकल्पः शङ्क्यः । 'अचस्तास्वत्-' (२२९४) इति 'उपदेशेऽस्त्वतः' (२२९५) इति च योगद्वयप्रापितस्यैव हि प्रतिषेधस्य भारद्वाजनियमो निवर्तकः 'अनन्तरस्य-' इति न्यायात् । विवयिथ-विवेथ

वेति ॥ ऋदन्तभिन्नात्परस्य थल इट् स्यादेवेत्यर्थः । तथा च ऋदन्तभिन्नाद्धातोः परस्य थलो नेणिवृत्तिरिति भारद्वाजमते फलतीति न वैयर्थ्यमिति भावः । तथा च अनृदन्ताद्धातोः परस्य थलो भारद्वाजमते इट् । मतान्तरे तु अचस्तास्वदिति उपदेशेऽस्त्वत इति च तत्र नेडिति विकल्पः फलतीति भावः । तथा च पपिथ । पपाथ । पेचिथ । पपक्थ । अयमत्रेति ॥ कृसृभृवृस्तुद्रुसृभृवो लिटीति, अचस्तास्वत्थल्यनिटो नित्यमिति, उपदेशेऽस्त्वत इति, ऋतो भारद्वाजस्य, इति च, सूत्रचतुष्टयस्य विषयाणां सङ्ग्रहो वक्ष्यत इत्यर्थः । अजन्त इति ॥ यः धातुः ऋदन्तभिन्नाजन्तः ह्रस्वाकारवान् वा तासौ नित्यानिट् सोऽयं थलि विकल्पितेदक इति पूर्वार्धस्यार्थः । अत्र ईदङ्गल्यस्य तासौ नित्यानिडित्यर्थः । यः ऋदन्तस्तासौ नित्यानिट् सः थलि नित्यानिडित्यर्थः । 'अचस्तास्वत्' इति पाणिनिमते 'ऋतो भारद्वाजस्य' इति भारद्वाजमतेऽपि तस्य अनिट्कत्वादिति भावः । काद्यन्य इति ॥ काद्यष्टभ्योऽन्यो धातुः लिटि नित्यं सेडित्यर्थः । काद्यष्टभ्य एव परस्य लिटि नेडिति कृसृभृवृ इति सूत्रेण नियमितत्वादिति भावः । नन्वत्र काद्यन्य इत्युक्त्या ऋदीनां अष्टानां लिटि नित्यानिट्कत्वमवगतम् । तदनुपपन्नम् । स्तुद्रुसृभृवां ऋदन्तभिन्नेन तेभ्यस्थलि अचस्तास्वदिति निषेधस्य भारद्वाजमते अप्रवृत्त्या इडिकल्पस्य दुर्वारत्वात् । न चैवं सति कृसृभृवृ इति सूत्रे स्तुद्रुसृभृवृग्रहणमनर्थकमिति वाच्यम् । तुष्टुव तुष्टुमेत्यादौ वमादिषु क्वादिनियमप्राप्तस्य इटो निवृत्त्या चरितार्थत्वादित्याशङ्क्य निराकरोति । न च स्तुद्रुसृभृवामपि थलीत्यादिना ॥ कुत इत्यत आह । अचस्तास्वदिति ॥ ऋदन्तादेव परस्य थल इणिषेधः । अनृदन्तात्परस्य तु थल इणिषेधो नेति भारद्वाजमतम् । अयञ्च इणिषेधस्य निषेधः 'अचस्तास्वत्' इति 'उपदेशेऽस्त्वतः' इति च सूत्रद्वयप्राप्तस्यैव इणिषेधस्य पक्षे निवर्तकः । न तु क्वादिमूलप्राप्तस्य इट्प्रतिषेधस्यापीत्यर्थः । कुत इत्यत आह । अनन्तरस्येति ॥ अचस्तास्वदिति उपदेशेऽस्त्वत इति ऋतो भारद्वाजस्येति च सूत्रक्रमः । कृसृभृवृ इति सूत्रन्तु ततः प्राग्वहुव्यवहितमिति भावः । किञ्च 'नेडुशिकृति' इत्यादिप्रतिषेधकाण्डोत्तरं 'आर्धधातुकस्येडुल्लोके' इति विधिकाण्डारम्भसामर्थ्यादपि स्तुद्रुसृभृवामिनिषेधो भारद्वाजनियमं बाधत इति 'नेडुशिकृति' इत्यत्र 'वस्वेकाजाद्वसाम्' इत्यत्र च भाष्ये स्पष्टम् । ततश्च प्रकृते अजेस्थलि वीभावे तस्य अजन्तत्वात्तासौ नित्यानिट्त्वाच्च इडिकल्प इति सिद्धम् । तदाह । विवयिथ विवेथेति ॥ सिबादेशस्य थल पित्वात् 'असंयोगात्' इति कित्वाभावाद्गुणः । इट्पक्षे अवादेशः ।

तथाहि । पश्यन्ति भवं भक्ताः । चाक्षुषज्ञानविषयं कुर्वन्तीत्यर्थः । प्रेरणां-शत्यागे पश्यति भवः । विषयो भवतीत्यर्थः । ततो हेतुमणिच् । दर्शयन्ति

इति भाष्यप्रयोगो मानम् । अन्यथा तत्र 'अणावकर्मकात्' इति परस्मैपदापत्तेः । दर्शनविषयो भवतीत्यर्थे पश्यति भवः इत्यत्र दृशेरणावकर्मकत्वात् चित्तवत्कर्तृकत्वाच्च 'विभाषोपपदेन' इति विकल्पबाधविषये पूर्वविप्रतिषेधाश्रयणे तु व्याख्यानमेव शरणम् । अन्ये तु दर्शयते राजा इति भाष्यप्रयोगः फलस्य परगामित्वाविवक्षया भविष्यति । एवञ्च कर्तृगामिनि क्रियाफले परत्वादान्-वकर्मकादित्यस्य प्रवृत्तौ न किञ्चिद्बाधकमिति पूर्वविप्रतिषेधाश्रयणश्चिन्त्यमित्याहुः । तच्चिन्त्यम् । अणावकर्मकादित्यस्य परगामिन्यपि फले परत्वात् प्रवृत्तेर्दुर्वारत्वात् । न ह्यणावकर्मकादित्यत्र कर्त्तृभिप्राये इत्यस्ति । 'स्वरितञितः कर्त्रभिप्राये' इत्यस्य बहुव्यवहितत्वादिति शब्दरत्ने प्रपञ्चितम् । ननु दर्शनविषयो भवतीत्यर्थे दर्शयते भवः इत्यत्र वस्तुतो दर्शनकर्माभूतस्यैव भवस्य कर्तृत्वविवक्षायां तस्य 'कर्मवत्कर्मणा' इति कर्मवद्भावात् 'भावकर्मणोः' इत्यात्मनेपद-सिद्धेः 'णेरणौ' इति सूत्रं व्यर्थमित्यत आह । कर्तृस्थेति ॥ कर्तृस्थः भावो येषां ते कर्तृस्थ-भावकाः । कर्तृस्था क्रिया येषां ते कर्तृस्थक्रियाः एवंविधा धातव इह सूत्रे उदाहरणम् । 'कर्म-वत्कर्मणा' इत्यस्य तु कर्मस्थभावकाः कर्मस्थक्रियाश्चोदाहरणमिति प्रकृतसूत्रे 'कर्मवत्कर्मणा' इति सूत्रे च भाष्ये स्पष्टम् । अतो विषयभेदात् 'कर्मवत्कर्मणा' इत्यनेन 'णेरणौ' इत्यस्य न गतार्थतेति भावः । अपरिस्पन्दनसाधनसाध्यो धात्वर्थो भावः । यथा दर्शनश्रवणादिः । सपरि-स्पन्दनसाधनसाध्यो धात्वर्थः क्रिया । यथा पाकादिः । यद्यपि दर्शने चक्षुर्गन्मीलनादिरूपं स्पन्दन-मस्ति । तथापि तद्भिन्नहस्तपादादिचैष्टैवात्र स्पन्दनमित्यविरोधः । तत्र कर्तृस्थभावकमुदाहरति । पश्यन्ति भवं भक्ता इति ॥ सकर्मकेषु धातुषु फलव्यापारयोर्धातुः । यथा पचेर्विक्लित्यनु-कूलो व्यापारः । तत्र विक्लित्तिः फलम् । तदनुकूलोऽभिप्रायणादिव्यापारः । धातुपातव्यापाराश्रयः कर्ता देवदत्तादिः । व्यापारव्यधिकरणधातुपातफलाश्रयभूतङ्कर्म । यथा तण्डुलान् पचतीत्यत्र विक्लित्याश्रयास्तण्डुला इति स्थितिः । प्रकृते च दृशेश्चाक्षुषज्ञानानुकूलव्यापारार्थकत्वे सकर्मक-कत्वानुपपत्तिः । फलस्य चाक्षुषज्ञानस्य तदनुकूलप्रयत्नादेश्च समानाधिकरणत्वात् । अतो दृशे-श्चाक्षुषज्ञानविषयत्वापत्त्यनुकूलव्यापारोऽर्थः । तत्र ज्ञानविषयत्वापत्तिः फलम् । तदनुकूलः प्रय-त्नादिव्यापारो देवदत्तनिष्ठः । एवञ्च प्रयत्नादिव्यापारव्यधिकरणचाक्षुषज्ञानविषयत्वरूपफलाश्रयो घटादिः कर्मेति युज्यते । तदेतदाह । चाक्षुषज्ञानविषयं कुर्वन्तीत्यर्थ इति ॥ प्रेर-णेति ॥ यथा चाक्षुषज्ञानविषयत्वापत्तिरेव दृशेरर्थो विवक्षितः । न तु तदनुकूलव्यापारः कृञ्-धातुगम्यः प्रेषणांशः । तदा पश्यति भवः इत्यस्य चाक्षुषज्ञानविषयस्सम्पद्यते इत्यर्थः । सौकर्या-तिशयविवक्षया अनुकूलव्यापारांशस्य अविवक्षा बोद्ध्या । तथा च चाक्षुषज्ञानविषयत्वापत्तेरेव दृश्यत्वात्तादश्रयस्य भवस्य कर्तृत्वमेव । तदाह । विषयो भवतीत्यर्थ इति ॥ लक्षणया चाक्षुषज्ञानविषयो भवतीत्यर्थ इत्यर्थः । न चात्र भवस्य वस्तुतो दर्शनकर्मणः इह कर्तृत्वात् 'कर्मवत्कर्मणा तुल्यक्रियः' इति कर्मवत्त्वाद्यगादिकमेव स्यात्तु शबादीति शङ्क्यम् । 'कर्मवत्-कर्मणा' इत्यस्य कर्मस्थभावकेषु कर्मस्थक्रियेषु च प्रवृत्तेः । अतः कर्मकर्तृथेपि शबादिकमेवेति

युष्मदस्मद्भ्यां सामानाधिकरण्याभावात्प्रथमपुरुषः । तिङ्वाच्यभावनाया असत्त्व-
रूपत्वेन द्वित्वाद्यप्रतीतेर्न द्विवचनादि । किं त्वेकवचनमेव । तस्यैतत्सर्गिकत्वेन

मिति सिद्धान्तात् । एवञ्च फलोत्पत्त्यनुकूलव्यापारात्मिका क्रिया धात्वर्थ इति सिद्धम् । एतेन
क्रियावाची धातुः धातुवाच्या क्रियेत्यन्योन्याश्रयोऽपि निरस्तः । उत्पत्त्यनुकूलव्यापारस्यैव
क्रियात्वात् । तदुक्तम् । 'व्यापारो भावना सैवोत्पादना सैव च क्रिया' इति । ननु उत्पत्त्यनुकूल-
व्यापारस्यैव सर्वत्र धातुवाच्यत्वे सर्वेषां धातूनामेकार्थत्वापत्तिः । विक्लित्यादितत्तत्फलो-
त्पत्त्यनुकूलव्यापारार्थकत्वेन न सम्भवति । एकैकस्य धातोर्विक्लित्यादितत्तत्फलांशे तदनुकूल-
व्यापारात्मकव्यापारसामान्ये च वाचकत्वानुपपत्तेरित्यत आह । सा च धातुत्वेन
सकलधातुवाच्येति ॥ पच्यादयो धातुत्वेन रूपेण उत्पत्त्यनुकूलव्यापारात्मिकां क्रिया-
माहुः । पचित्वादिविशेषरूपेण तु विक्लित्यादितत्तत्फलांशमाहुः । तथा च वाचकतावच्छेदक-
भेदाद्विक्लित्यादिफलविशेषस्य क्रियासामान्यस्य च वाच्यता सङ्गच्छते इति भावः । तथा
च भट्टिह । 'विभज्य सेनां परमार्थकर्मा सेनापतींश्चापि पुरन्दरोऽथ । नियोजयामास स
शत्रुसैन्ये करोतिरथैष्विव सर्वधातून् ॥' इति । अस्तिभवतिविद्यतीनामपि सत्तानुकूलव्यापार
एवार्थः । तत्र सत्ता आत्मभरणम् । तदनुकूलव्यापारस्तु जायते अस्ति विपरिणमते, वर्धते,
अपक्षीयते, विनश्यति, इति वार्ध्यायिणप्रणीतषड्भावविकारेष्वन्यतमो यथायथं ज्ञेयः ।
भूवादिसूत्रे भाष्ये स्पष्टमेतत् । प्रपञ्चितञ्च मञ्जूषायामित्यलम् । ननु उत्पादनात्मकक्रिया-
रूपस्य भावस्य धातुवाच्यत्वे 'लः कर्मणि च भावे च' इति भावे कथं लकारविधिः ।
अनन्यलभ्यस्यैव शब्दार्थत्वादित्यत आह । भावार्थकलकारेणानूद्यते इति ॥ द्वौ त्रयः
इत्यादौ द्विवचनबहुवचनवदिति भावः । युष्मदस्मद्भ्यामिति ॥ युष्मदि अस्मदीति च
तिङ्समानाधिकरणे उपपदे मध्यमोत्तमपुरुषौ विहितौ । युष्मदस्मदोस्तिङ्समानाधिकरण्यञ्च
तिङ्वाच्यकारकवाचित्वमेव । भावलकारे तु आस्यते त्वया आस्यते मया इत्यादौ भाव एव
तिङ्वाच्यः । न तु युष्मदस्मदर्थौ । अतो न मध्यमोत्तमावित्यर्थः । कर्मलकारे तु त्वं
वन्द्यसे अहं वन्द्ये इत्यादौ लकारस्य युष्मदस्मदोश्च सामानाधिकरण्यसम्भवात्पुरुषत्रयमपि
यथायथमुदाहरिष्यते । तिङ्वाच्येति ॥ सत्त्वं द्रव्यं लिङ्गसङ्ख्यानवययोग्यम् । तिङ्वाच्या
या भावना क्रिया सा असत्त्वरूपा लिङ्गसङ्ख्यानवयायोग्या । शब्दशक्तिस्वभावात् । ततश्च
तस्याः तिङ्वाच्यभावनायां द्वित्वबहुत्वयोरप्रतीतेः युवाभ्यां युष्माभिर्वा आस्यते इत्यादौ
न द्विवचनं बहुवचनञ्चेत्यर्थः । तिङ्वाच्येत्यनेन कृद्वाच्यायाः क्रियायाः लिङ्गसङ्ख्यानवयि-
त्वात्मकं सत्त्वरूपत्वमस्तीत्युक्तं भवति । तद्यथा । पाकौ पाकाः इत्यादि । तदुक्तम् ।
'सर्वधातुके यक्' इति सूत्रे भाष्ये 'कृदभिहितो भावो द्रव्यवत्प्रकाशते' इति । द्रव्यवलिङ्गसङ्ख्या-
न्वयं लभते इत्यर्थः । शब्दशक्तिस्वभावादिति भावः । ननु तिङ्वाच्यभावनाया असत्त्वरूप-
तया द्विवचनभावने आस्यते इत्यादौ एकवचनञ्च न स्यादित्यत आह । किन्त्वेकवचन-
मेवेति ॥ तिङ्वाच्यभावलकारश्चेति शेषः । तस्येति ॥ 'द्येकयोर्द्विवचनैकवचने' 'बहुषु
बहुवचनम्' इति सूत्रन्यासं भङ्क्वा एकवचनं द्विवचनं द्विवचनबहुवचने इति सूत्रन्यासः

SELECTED OPINIONS.

Kerala Varma, C. S. I., M. R. A. S., F. R. H. S., Valiya Koll Tampuran of Travancore, Trivandrum:—
"I do not think that any student of 'Siddhanta Kaumudi' has benefited more than myself by the help derived
from this commentary of Vasudeva Dikshita. When I was teaching 'Siddhanta Kaumudi' to my nephew and
brother etc., I had often recourse to this work for explanations on difficult passages in the text. That such a rare
work is now being so beautifully and correctly brought out under your exertions, reflects no small credit upon you,
'Bāla-manō-ramā' would help a student of Vyākarna not only to thoroughly understand 'Siddhanta Kaumudi'
but also would enable him to have a comprehensive view of what the highest and oldest authorities such as 'Mahā
Bhāshya', 'Kāyāta', 'Kāsika' etc., have stated on various points, as also what the more modern works such
as 'Prādhamaṇorāma', 'Sekhara' etc., have stated on those points."

Richard Schmidt, Ph. D., Bibliothek der Deutschen Morgenlandischen Gesellschaft:—"I beg to say
you my sincerest thanks for your valuable edition of the Bāla-manō-ramā, Part I, of which you were so kind as to
send to the signed Library. South Indian Pandits are now very much occupied in Sanskrit philology, which is
looked at in Europe with great interest."

श्रीरस्तु । कल्याणं भवतु । शिवास्ते सन्तु पन्थान इति श्रुमाशास्ते । तत्रभवतामनुचरः ।

P. Thakur Prasad, Vyakarnacharya, Professor of Paniniya and Vedanta, Govt. Sanskrit College
Calcutta:—"Bāla-manō-ramā, a very good commentary on Siddhanta Kaumudi of Bhattoji Dikshita, which was up to
this time unknown to the students of Panini, is now being published for the first time by Chandrasekhara Sastrigal.
This work is an excellent explanation of Siddhanta Kaumudi and is easy enough to be understood by any reader of
Panini. Many obscure and difficult passages, not explained in other Tikas, are clearly explained in this. The
paper is good and the printing neat and correct. I hope that this work would be looked favourably on by the
Government and the Public."

Mahamahopadhyaya Dr. Satischandra Vidyabhushana, M. A., Ph. D., M.R.A.S., Professor of Sanskrit
and Pali, Presidency College, Calcutta, Joint Philological Secretary, Asiatic Society of Bengal, and Fellow
of the Calcutta University:—"The Siddhanta Kaumudi with a comprehensive gloss called Bāla-manō-ramā Tika,
published in Trichinopoly by Pandit Chandrasekhara Sastri, is an excellent work which will, I am sure, prove useful
to professors and students alike."

Pandit Umapatidatta Sharma Pandeya, B. A., M. R. A. S., and M. R. S. A. (London); Member of the
Asiatic Society of Bengal, The Sahitya Sabha, The Bangiya Sahitya Parishad, The Imperial Library, The
Barabazar Library, The Kanyakubjmandal Pusthakalaya and The Hindi Sahitya Sabha, formerly Principal,
Shri Yishuddhananda Saraswati Vidyalaya in Calcutta, The Nagaripracharini Sabha of Benares, The
Nagaripracharini Sabha of Arrah; Senior Professor of Sanskrit, Meerut College, and Examiner, Calcutta
University, etc., etc.:—"I have gone through your valuable edition of Paninian Vyākaran in the new garb of
Bāla-manō-ramā. It will indeed be of immense value to the students when complete, for they will find in a nutshell
all that is worth knowing in the Vyākaran collected together from Kāshika, Mahābhāshya, Siddhanta Kaumudi
and other well-known works on the subject. The foot-notes contain sufficient hints to understand the text even
without the help of a teacher, provided the student has an elementary knowledge of Sanskrit. Some of the
aphorisms (Sutras) of Panini have been excellently elucidated. I wish this edition every success. Please send the
other parts also when published. Thanking you in anticipation."

Rao Bahadur M. Rangacharya, M. A., Professor of Sanskrit Comparative Philology, Presidency
College, Triplicane, Madras:—"I am glad to be able to say that I consider Mr. Chandrasekhara Sastri's edition
of Bāla-manō-ramā to be valuable. It is a well-known fact that the Bāla-manō-ramā is of very great help to the
students of the Siddhanta Kaumudi; and this edition, being so well printed and so accurate, deserves encouragement
from all lovers of Sanskrit."

The Honourable P. S. Sivaswamy Aiyer, B. A., B. L., C. I. E., Advocate General, Vishram Bagh,
Mylapore, Madras:—"Bāla-manō-ramā is an easy and popular commentary on the Siddhanta Kaumudi of
Bhattoji Dikshita, a work on Sanskrit Grammar which is written in language too terse for beginners. The excellent
edition of the Bāla-manō-ramā which is now being brought out by Mr. Chandrasekhara Sastrigal of Trichinopoly,
deserves encouragement at the hands of all interested in Sanskrit learning and in the diffusion of a good knowledge
of the principles of Sanskrit Grammar."

M. R. Ry. R. Krishnamachariar Ayl., M. A., Sub-Assistant Inspector of Sanskrit Schools, Purasa-
vaukum, Madras:—"I went through the specimen copies of your Bāla-manō-ramā. The publication of this
excellent work on Grammar supplies a long-felt want, and I trust every ardent lover of Sanskrit will purchase a
copy of the same. The proofs appear to be corrected with care and the execution is very neat. It is a rare
undertaking and I wish you every success."

M. R. Ry. A. Y. Gopalachariar Ayl., M. A., B. L., High Court Yakil, Trichinopoly:—"The Bāla-manō-
ramā is a full and lucid exposition of the Siddhanta Kaumudi. Other commentaries on the Siddhanta Kaumudi,
excepting perhaps the Tatvabodhini, are as difficult as the Kaumudi itself. The Bāla-manō-ramā explains the
Kaumudi so fully and easily that any student can, even without a teacher, understand the Kaumudi fully. Only a
very small portion of the Bāla-manō-ramā has been printed in Grantha characters. Brahmaeri Chandrasekhara
Sastrigal is doing a very valuable service by publishing the Bāla-manō-ramā in Nagari characters. He begins with
Tinanta, as that portion has not been published at all. The get-up of the publication is excellent. Mr. Chandra-
sekharasastri is a gentleman of very ordinary means, and he is devoting all his fortune to the publication of this
work. For the success of the work he is entirely dependent upon the liberal support of the generous public. I hope
that every lover of Sanskrit will buy at least one copy of the book."

M. R. Ry. C. M. Padmanabhachariar Ayl., B. A., B. L., High Court Yakil, Coimbatore:—"I received
your cards and Sri Bāla-manō-ramā Part I per V. P. P. I consider that this edition of Sanskrit Grammar is a very
laudable undertaking, and I wish the editor success. The Kaumudi is an invaluable treasury to all lovers of
Sanskrit, and the Bāla-manō-ramā is the key to the treasury. The public must therefore be very thankful for a
publication of this Commentary in neat Devanagari characters."

॥ श्रीबालमनोरमा सिद्धान्तकौमुदीसहिता ॥

॥ सरलतमा सुबोधा च सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या ॥

महामहिमशालिनो महाभागाः!

तत्रभवतां ग्राहकमहाशयानामुदारेणानुग्रहेण, भगवतो भवानीपतेः परमेण करुणाकटाक्षेण च संप्रति सिद्धान्तकौमुदीसहिता श्रीबालमनोरमा द्वाभ्यामप्यर्धाभ्यां संपूर्णमुद्रणाभ्यामासादितरामणीयका चिरादत्र प्रवृत्तमनेकविधकेशसहमतितरां मां कृतार्थयतीति “केशः फलेन हि पुनर्नैवतां विधत्ते” इति सुकविसूक्तिमात्मनैवाहमनुभवेन प्रमाणयामि । सर्वज्ञमूर्धन्यः कश्चन गुरुः स्वस्य प्रियतमान्तेवासिने सम्यगुपसन्नाय यथा प्रेम्णा विविच्य स्वागतमखिलमप्यर्थमनाविलमुपदिशेत्, तद्वदियमपि आचार्य-साहाय्यमन्तरेणैव व्युत्पत्सूनामनायासेनार्थावगतिरूपपरमोपकारचिकीर्षया ललितललितया भङ्गया विवक्षितं तादृशमर्थमवगमयति, यश्च भाष्यकैयटविवरणादिमहाग्रन्थपरिशीलनकेशेनाधिगन्तव्यः । तस्मात् ईदृशमहनीयग्रन्थपठनपरायणैश्शब्दशास्त्रमर्मज्ञैरचिरेण भूयेतेत्यत्र न मनागपि संशयः । इयमेव व्याख्या यथावत् पाणिनिसूत्रार्थप्रकाशने धुरन्धरा । अत्र यथाक्रमं सूत्रस्थपदविभागपरिपाटी, प्राक्तन-सूत्रेभ्यस्समनन्तरसूत्रार्थोपयोगिपदानुवृत्तिक्रमः, अनुवर्तमानपदानां सूत्रस्थपदैस्सहान्योन्यान्वयरीतिः, समुदितवाक्यार्थवर्णनशैली, पदप्रयोजनविचारचातुरी, सूत्राक्षराणां साकल्येन सार्थक्यकथनभङ्गी, विशिष्य वक्तव्यस्थलेषु अन्यूनानतिरिक्ता समीचीनोपन्यसनवैखरी, प्रकृतिप्रत्ययविवेचनसरणिश्च सम्यगेव सन्दर्शिताः ॥

अत्र च पूर्वार्धस्य उत्तरार्धस्य च प्रत्येकं पुटाः सहस्रम् (१०००, १०००=२०००) । सवार्तिकगणपाठाध्यायीसूत्रादिकञ्चात्र रम्यया सरण्या योजितम् । पूर्वार्धविषयसूचिकाः पूर्वार्धे उत्तरार्धविषयसूचिकाः उत्तरार्धे च पृथक् योजिताः ॥

समग्रामिमां बालमनोरमां ग्रहीतुकामाभिः पुस्तकशालाभिः प्रभुभिः द्वीपान्तरवासिभिश्च मूल्यमेकदैव देयं पञ्चविंशती रूपिकाः (२५) । अन्यैस्तु विंशतिः (२०) । अतिसमीचीनेन बन्धेन सौवर्णाक्षराङ्कितं संपुटद्वयात्मकमिदं भवति । अकिञ्चना इत्यवगमितानां विद्यार्थिनां कृते तु पञ्चदश (१५) रूपिकाः परिकल्पिता मूल्यतया । परन्तु बन्धं विना सञ्चिकारूपेणैव एतत्स्यात् पुस्तकम् । पूर्वार्धं वा उत्तरार्धं वा पृथगपेक्षमाणानां विद्यार्थिनां प्रत्येकं रूप्याणि दशैव ॥

ये महाभागाः स्पृहयन्ति बालमनोरमायै, तैः स्वनाम, निजनिवासदेशः, ग्रामः, तालुका, जिल्ला, पोस्ट, एतत्सर्वं सुस्पष्टमाङ्गललिप्प्यैव लेखनीयं नान्यथा लिप्येति सप्रश्रयं प्रार्थये ॥

इदमिदानीमहं गुणग्राहिणस्सहृदयान् अभीक्ष्णं विज्ञापयामि—“एनामतिमहनीयां बालमनोरमां समग्रामेव स्वीकृत्य सकृदपि अस्याः उपयुक्तां प्रत्यक्षतया पठनपाठनादिरूपेणानुभूय मामक-प्रयत्नः युष्माभिः सफलीकर्तव्यः” इति—शिवम् ॥

शं चन्द्रशेखरशास्त्री, श्रीबालमनोरमाप्रकाशकः, तेण्पक्कुलं पोस्ट, त्रिचिनापल्लि ।

NOTES.

11

C. No. 1032 From the S. Chandrasekhara No. 1-4-1912

SUBJECT. Soliciting Govt. patronage to his Sanskrit publication "Sribalamasrama"

p. 27 C.F.

Submitted that the books may be forwarded to the S.P.G.
no. for remarks as to whether, as requested by the applicant
in para. 8 of his application, copies may with advantage be
purchased for any of the educational institutions and if
how many. Please see Sono 63 Sd/3-2-11 for a precedent.

Edizione 1034-1

[The books the font up
when the file for
X P Q]

with four books 17/4
17/4

D. Luo

20. 83 / 12 dated 3. 5. 12. Office of the S.P.G

Six copies may usefully be purchased and distributed as follows:-

Government Colleges (Presidency,

Kumbakaram, Rajahmundry, Mangalore) 4

Oriental M.S.S. Library 1

Office of SPJ (Sanskrit Sub-
Asst Inspectors' section)

Eu m

1.5.12

Educational Department

A copy may be ordered for the Commemorative Public Library
also. The price of a copy is Rs 25.

for bus

2. A draft order is submitted for approval.

DP CR
6.5.12 7.5.12

I am at all times at
the Commemara Public Library
checked to given copies of these
works. The precedents are
against it. It is a library
as far as I know for general
reading. But note please.
Zeh/5
5.7.12

Commemara Public Library is for general reading. It
contains also many rare books of reference which are
greatly consulted by the public. Besides being a
reading library it is a consulting library as well.
In order to meet the requirements of a consulting
library it is desirable that rare and important
publications should be purchased for the library.

2. ^{being an} ~~original~~ ^{appears to be a} ~~book~~ ^{first} ~~exposition~~ ^{exposition} of the "Sidhanta Kaumudi",
an advanced Sanskrit Grammar ^{appears to be} ~~a~~ ^{standard} ~~work~~ ^{work} on ^{Sanskrit} ~~grammar~~ ^{if kept in the library} ~~it is likely to~~ ^{be consulted}
by a great many people who take a keen interest
in the study of Sanskrit but who cannot afford
to pay for the book. It seems to be a suitable
book for the Commemara Public Library.

3 For precedents please see Gono 619 Pubd 20-8-09
and Gono 391 Ed 4-5-12. There are other precedents
also.

but they are not available at Dotacamund.

PR CR
10.5.12/13/12

H.E. H. Govenor

The draft is for approval.

Let
13.5.12

aff^d us
17.5.12

nsno
Let
18.5.12

Let
18.5.12

Proc 213
14-5-12

” ” ” ” ” 191

C. No. 1034, From the MRRy. S. Chandrasekhara No. , dated 1-4-1912
Sasthigal.

" "? " ", ", " 191

” ” ” ” ” ” ” ” 191

No. 428, dated 18-5-1912.

Miss

including the set now forwarded
to Gook.

The Govt. will purchase seven sets of the publication entitled the "Sri Balamanorama". Mr. S. Chandrasekhara Sastrigal will be requested to arrange for the despatch of the remaining six sets to the D.P.D., Madras, with a bill of charges.

2. On receipt, the copies will be distributed as follows:—

Presidency College .	1
Kumbakonam College	1
Rajahmundry College	1
Mangalore College	1
Oriental Mrs Library	1
Sub. Asst. Inspector of Sanskrit Schools	1

Conmemara Public Library 16
Total. 7

PP Ca
6.5.12 7.5.12

Est
13.5.12

To, Mr. S. Chandrasekhara Sarthigal
The S.P.D. (with two volumes of the book)
" A.Y.
" Principal Librarian, C.P. Library.

dispo
18/5/12

When given for copying _____
When copied _____
When examined _____
When signed _____ } 191

READ AGAIN G.O., No. _____, DATED _____
191

CURRENT No.

ENCLOSURES TO G. No.

ORDER OF GOVERNMENT.

A A A A A A A

LETTER OF GOVERNMENT.

STATEMENT WITH DITTO.

PAPERS NOT FILED UP, BEING MEANT FOR DESPATCH
IN ORIGINAL.

N.B.—

- A = Copy in full.
- B = Not to be copied.
- P = Copy abstract only.
- Q = Copy Heading only.